№ 34. Warszawa, dnia 12 (24) Listopada 1880 r. Rok 1.

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.

POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

O PIELĘGNOWANIU PIĘKNOŚCI.

Przez

Dra Wł. Chodeckiego.

Coraz bardziej rozwielmożniający się u nas zwyczaj używania kosmetyków, zmusza nas do wypowiedzenia kilku słów w tym ważnym przedmiocie.

Używanie kosmetyków musi najprzód nie wywierać zabójczego wpływu na cały organizm, a po drugie, nie powinno obrażać naszego zmysłu estetycznego: są to dwa warunki najpierwsze. Musimy również dodać, że cera twarzy zostaje w ścisłym związku ze zdrowiem całego ciała; osoby cierpiące na bladą, lub blado-żółtą cerę, obarczone są zwykle jakiemś skrytem cierpieniem organizmu, które najprzód usunąć trzeba, by lilia stała się różą.

Wtym więc razie należy zawsze szukać porady u lekarza: środki lekarskie pomogą tu bardziej niż wszelkie inne zachwalane kosmetyki.

Skóra jest również organem, normalne funkcyonowanie którego niezbędne jest, dla zdrowia całego organizmu: przez mikroskopijne otwory skóry wydziela się woda, również produkta przemiany materyi, jak ciała bogate w azot, amoniak i mocznik, które organizm jako mu nieużyteczne, wydziela. Interesującemi są bardzo badania uczonych, dowodzące, że jeżeli pokryjemy skórę na większej przestrzeni substancyą nieprzepuszczalną, dla powietrza, zwierzęta *zdechną* wkrótce przy objawach zatrucia krwi mocznikiem.

Tak więc wyciągamy z tych doświadczalnych badań uczonych jeden ważny wniosek, że pokrywanie dużej przestrzeni skóry jak twarzy, biustu i ramion „pudrami w płynie“ stanowczo jest szkodliwe, bo czyni wydzielanie potu niemożliwem.

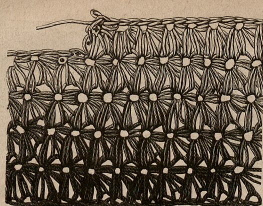
Pudry więc w płynie, jako wywierające wpływ szkodliwy na organizm, muszą być wycofane z obiegu.

Co do poprawienia cery, zauważyć musimy, że używanie różnych kosmetyków zastosowanem być musi ściśle do własności skóry; inaczej kosmetyk chybia zupełnie celu, a nawet staje się szkodliwym. U wielu na przykład osób widzimy słabe nadzwyczaj wydzielanie tłuszczu, przez co skóra musi wyglądać sucho; używanie w tym razie pudrów zawierających cynk, bizmut, lub co najgorsza ołów, środków silnie ściągających, szkodliwie działać musi na już i tak skąpą wydzielinę i przyczyniać się do osuszania cery. W tych *razach* korzystnem jest używanie łagodnych, nie drażniących skóry tłuszczów jak gliceryny, olejku z migdałów słodkich, gold-creamu i t. p., obok używania mydła glicerynowego. Również pożytecznym i bardzo *łagodnym* środkiem jest mleko glicerynowe, lub ogórkowe. Osoby mające bardzo delikatną płeć, jak szczególniej blondynki, unikać winny drażniących mydeł, bo te przyczyniają często *wyrzuty* na twarzy, trudne bardzo do usunięcia; zwyczajne wyrzuty goją się

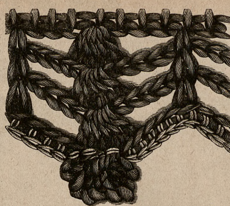

Ryc. 1. Bluza (patrz zmniejszony krój ryc. 16). Ryc. 2. Ubranie ranne.

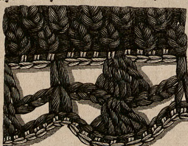
bardzo prędko przy używaniu mydła dziegciowo-glicerynowego, lub gliceryno-tymolowego. Wyrzuty na twarzy wymagają przedewszystkiem zabezpieczenia od drażliwych wpływów powietrza atmosferycznego; to też pokrycie podobnych wyrzutów maścią cynkową lub bizmutową, działa bardzo pomyślnie i prędko.

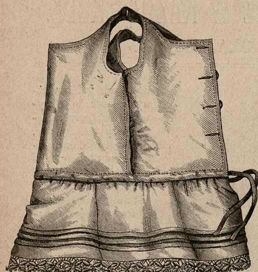

Ryc. 3. Sposób wykonania, ryc. 46.

Ryc. 4. Szydełkowa sukienka, ryc. 5 i 6.

Ryc. 5. Szlak dolny do sukienki ryc. 4.

Wiem że wiele z czytelniczek naszych, radeby wiedzieć, czy w arsenale środków lekarskich nie ma jakiego na piegi, plamy wątrobiane? Otóż wyznać musimy, że środka usuwającego piegi na zawsze nie posiadamy; można wprawdzie przez okłady z sublimatu spędzić je na miesięcy kilka, ale po upływie tego przeciągu czasu

Ryc. 6. Szlaczek do rękawów i szyi.

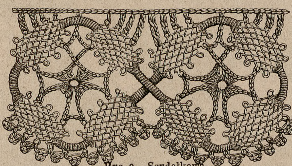

Ryc. 8. Spódniczka dla dziewczynki od 3—4 lat.

Ryc. 7. Kapturek dla dzieci.

Ryc. 10 i 11. Paltocik dla dziewczynki od 4—7 lat.

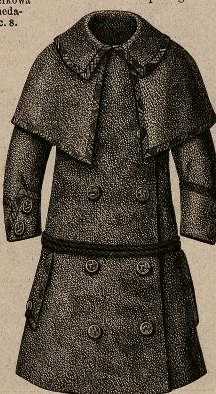
wrócą one niezawodnie. Wszelkie więc kosmetyki sążniście reklamowane, jako nieomylny środek przeciwko piegom, nie zasługują na zaufanie.

Do codziennego użytku najlepszym jest puder ryżowy; pudry wszelkie, mocno przystające do skóry z powodów powyżej wspomnianych, są szkodliwe. Użytecznem jest bardzo dla osób chcących udelikatnić sobie płeć, smarowanie twarzy gliceryną, a następnie napudrowanie zwyczajnym pudrem ryżowym: najlepiej to uskuteczniać przed udaniem się na spoczynek.

Ryc. 9. Szydełkowa koronka w medaliony do ryc. 8.

Ryc. 12 i 13. Sukienka dla dziewczynki od 8—10 lat, fig. 48 i 56.

Ryc. 14 i 15. Paltocik dla dziewczynki od 8—10 lat, fig. 27 i 34.

Musimy również zwrócić uwagę na jedną ważną okoliczność: osoby używające różu lub blanszu zmuszone są używać ich ciągle, bo płeć przybiera kolor blado-siny, wyraźnie chorobliwy; twarz staje się zwiędłą, bo dowiedzionem jest że ciągłe pokrywanie skóry warstwą kosmetyku, przyczynia się nawet u osób młodych do tworzenia się zmarszczek. Powietrze atmosferyczne ożywia skórę i nadaje jej jędrność i elastyczność.

Wiele wychwalanych kosmetyków, zawiera szkodliwy dla organizmu ołów, który dłuższy czas używany pozostaje w organizmie, osiadając na mózgu. Wynikiem tego są konwulsye, porażenia grupp mięśni palców u rąk i t. p. groźne zaburzenia w organizmie. Szczególniej więc w używaniu kosmetyków sprowadzanych z zagranicy ostrożnym być trzeba; doskonałe kosmetyki, na nieszkodliwość których rachować można, wyrabia „Warszawskie Laboratoryum Chemiczne."

Co do farb na włosy, to te również bardzo często zawierają ołów; nieszkodliwemi są farby, których główną część składową stanowi kamień piekielny. (d. c. n.)

Opis Rycin.

Ryc. 1. Ranne ubranie formą princesse, kraje się podług zmniejszonego wzoru ryc. 16, zrobione zaś jest z kaszmiru czarnego z wstawionym przodem z atłasu żółtego, wyszytego jedwabiem w deseń. Dwie falbany czarne, każda podszyta plisowanemi falbaneczkami z atłasu żółtego, zdobią dół spódnicy.

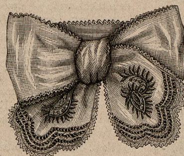
Ryc. 2. Ranna bluza z białego nanzuku, ma przód wstawiony z haftu

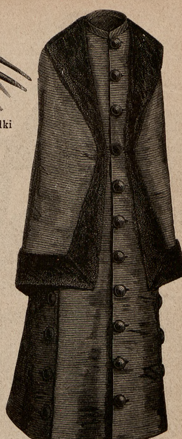

Ryc. 17. Spódnica z ogonem pod suknię.

Ryc. 16 Zmniejszony krój szlafróka do ryc. 1.

Ryc. 18 i 19. Pokrycia na wązki stolik

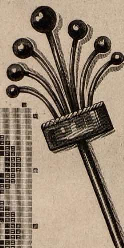

Ryc. 20. Szpilki do włosów.

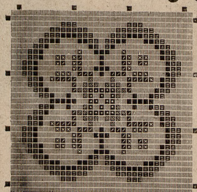

Ryc. 21 i 22. Krawatki z muślinu i koronki.

Ryc. 23. Płaszczyk na futrze, krój fig. 9—14.

na tiulu wyszywanego. Rękawy dolmanowe. Kokardy również jak i podbicie szlafroczka niebieskie.

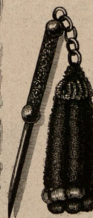
Ryc. 7. Kapturek do dziecinnych paltotów kraje się podług fig. 61, z materyału i podszewki jedwabnej w kratę. Górna fałda robi się przykładając krzyżyk na kropkę, przykrywa ją kołnierzyk naszywany rulonikami atłasowemi.

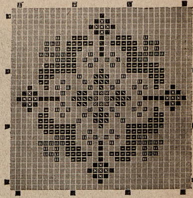

Ryc. 24. Spięcie do włosów.

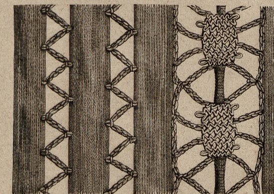

Ryc. 26. Szczegół deseniu do ryc. 18.

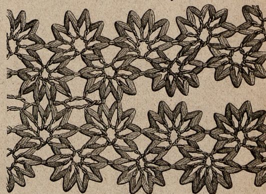

Ryc. 28 i 29. Pelerynka do teatru, krój fig. 62 i 63.

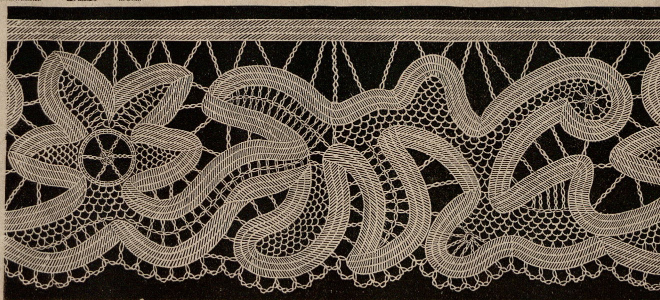
welwetem w niebieskie paski. Staniczek z beżu ma kamizelkę w paski, a ubranie u dołu z patek z guzikami. Rękawy w bufki marszczone. Kołnierzyk marynarski objęty pliską z beżu.

Ryc. 25. Szpilka do włosów.

Ryc. 27. Szczegół deseniu do ryc. 19.

Ryc. 30. Szczegół deseniu do ryc. 34.

Ryc. 32. Deseń do sukienki ryc. 33.

Ryc. 31. Koronka do sukienki ryc. 34.

Ryc. 10 i 11. Paltocik dla dziewczynki od 4—7 lat, z jasnopopielatego materyału bouclé, atłasem w pasy, stebnówką i metalowemi guzikami przybrany. Kraje się podług fig. 1—8. Podwójny kołnierz i duże kieszenie, przednia część w rodzaju kamizelki niemało ozdoby dodają.

Ryc. 12 i 13. Sukienka dla dziewczynki od 8—10 lat, zrobiona jest z popielatego beżu, ubrana

Ryc. 14 i 15. Paltocik dla dziewczynki od 8 do 10 lat z bronzowego materyału „Kamczatka“ z przodu puszczony, po bokach pod kieszeniami ma fałdy, plecy zaś są wcięte peleryną z kołnierzem wykładanym, objęte są szkockim materyałem; sznury

Ryc. 33. Sukienka z koronki na różowej podszewce.

służą do wiązania. Krój fig. 27 do 39.

Ryc. 17. Modna spódnica pod suknię z trenem, z przodu ma falbanę i drobną falbankę. Tren zaś cały naszyty falbankami, na których ładnie się suknia układa.

Ryc. 23. Płaszczyk oszyty futrem z peleryną, kraje się podług ryc. 9 do 14, może być zrobiony na wacie, używając pokrycia Satin de Lyon.

Ryc. 28 i 29. Zarzutka do teatru z szneli czarnej, z kapturkiem z kolorowego atłasu. Takaż sama frendzla w rodzaju szarfy, opasuje na biodrach staniczek Jersey. Mufka z szneli czarnej na atłasowym spodzie efektownie się przedstawia.

Ryc. 35—37. Koszyczek trzcinowy pokrywa się rolkami zrobionemi z włóczki, które złoty sznurek ściąga i łączy. Pokrywka daje się z sztywnego papieru i pokrywa z wierzchu i od spodu materyą dobraną do koloru włóczki. Riusza z wstążki i sznur złoty okalają koszyczek.

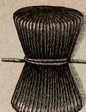
Ryc. 38 i 39. Poduszka z jasnozłotego atłasu, z wstawianym niebieskim środkiem wyszytym jedwabiem, haftem, koronką podług ryc. 39 zrobione z czarnego jedwabiu, pokrywa brzegi z atłasu.

Ryc. 43. Worek do ogrzania nóg, trzyma 37 cent. długości a 34 szerokości, nowym sposobem ściegiem smyrneńskim wykonany, w środku futrem jest wyłożony.

Ryc. 49. Serweta na stół z ciemnego sukna wyszyta, ma prześliczny deseń filozelą w kolorach lila, czerwonym i żółtym, gdzieniegdzie złoty sznur mieszając.

Ryc. 35. Koszyczek do roboty.

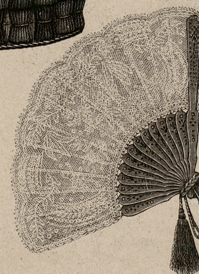

Ryc. 36. Rolka do koszyczka ryc. 35.

Ryc. 37. Szczegół do koszyczka ryc. 35.

Ryc. 38. ...szka na ka-...

Ryc. 41. Wachlarz na tiulu wyszywany.

Ryc. 44 i 45. Obrus i serweta z płótna szarego.

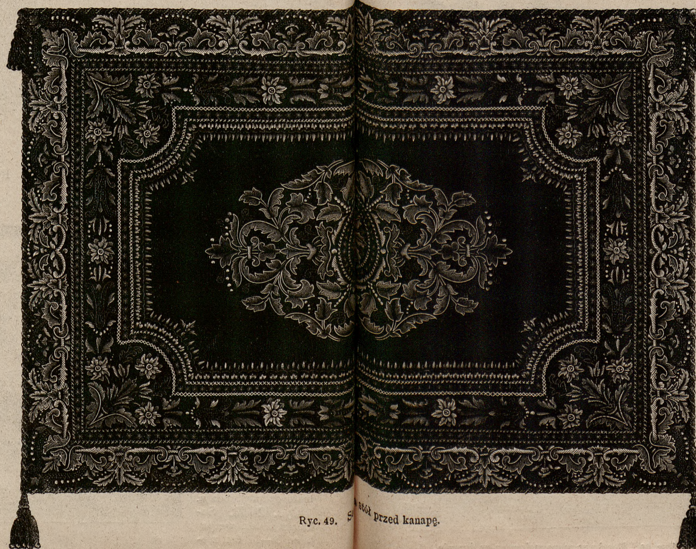
Ryc. 4... ...k do ogrze-...óg.

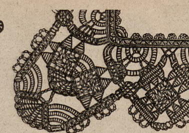
Ryc. 50 i 51. Okrycie do teatru.

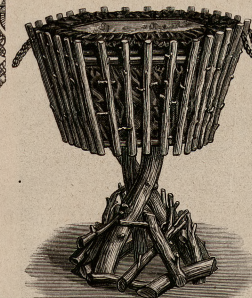
Ryc. 47. Zasłonka od lampy lub świecy.

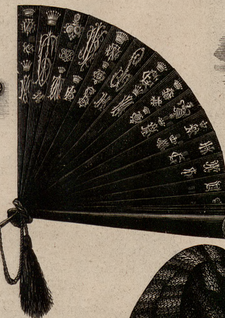
Ryc. 49. S... ...przed kanapę.

Ryc. 39. Koronka do poduszki ryc. 38.

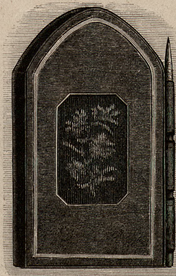
Ryc. 40. Koszyczek do biletów.

Ryc 42. Wachlarz malowany.

Ryc. 46. Chustka z mohairowej włóczki.

Ryc. 48. Noteska zdobna haftem.

Ryc. 50 i 51. Okrycie z adamaszku w deseń turecki podbite żółtym atłasem, oszyte jest frendzlą szenelową.

Ryc. 52. Suknia wieczorowa z materyi żółtej, spódniczka drobnemi falbankami ubrana i bufkami. Tiunika i tren z materyi w kwiaty. Staniczek z wycięciem trójkończastem, czarną koronką oszytem.

Ryc. 70 i 71. Sukienka dla dziecka od 2—4 lat. Forma tej sukienki, nadaje się tak dla chłopczyka, jak i dziewczynek; zrobiona jest z miękkiego materyału, koloru śliwkowego ubrana jest pliskami jaśniejszemi. U dołu sznur pokrywa przyszycie falbanki, przepięty z tyłu trzema patkami.

Ryc. 82. Ubranie z czarnej materyi z adamaszkowym stanikiem i tiuniką, przedstawia plecy do ryc. 52.

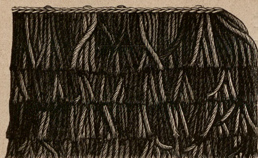
Ryc. 83. Balowe ubranie z różowej materyi i gazy, podpinane różami. Wierzchni stanik à panier kraje się podług fig. 35—38.

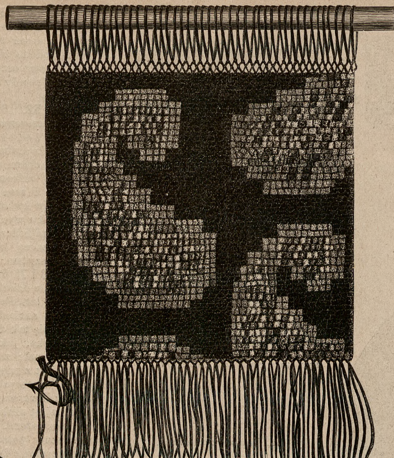

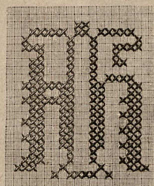
Ryc. 34. Sukienka w medaliony dla dziewczynki.

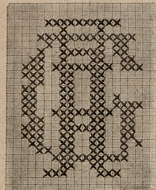

Ryc. 52. Wizytowe ubranie, krój fig. 15 i 26.

Ryc. 53. Sposób wykonania ryc. 43.

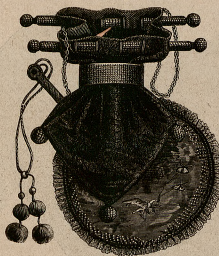

Ryc. 55. Górna część worka, do ryc. 43.

Ryc. 54. Szczegół do roboty ryc. 43.

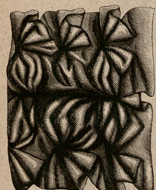

Ryc. 57. Cyfry AG, haft krzyżykami.

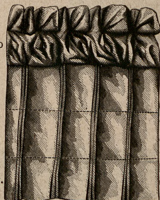
Ryc. 58. Cyfry AH, haft krzyżykami.

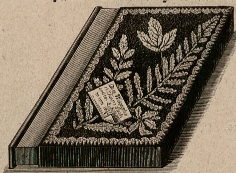

Ryc. 59. Denko od kapelusza naszyte złotem.

Ryc. 56. Woreczek do ręki ridicule i wachlarz.

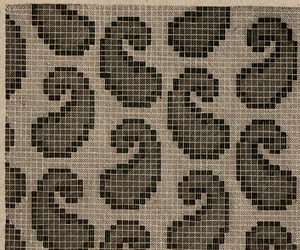

Ryc. 60. Pokrywka do koszyczka ryc. 40.

Ryc. 61. Ubranie spódnicy.

Ryc. 62. Ubranie spódnicy.

Ryc. 63. Pudełeczko na papier listowy.

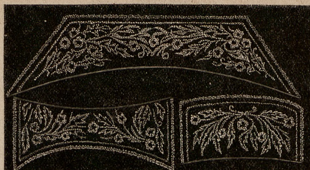

Ryc. 65. Teczka na mapę malowaną na drzewie.

Ryc. 64. Deseń do ryc. 43.

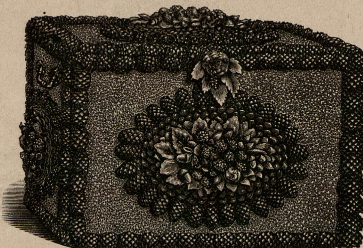

Ryc. 66. Teczka na mapę malowana na drzewie.

Ryc. 70. Sukienka dla dziewczynki od 2—4 lat, fig. 57 i 58.

Ryc. 67, 68 i 69. Haft na kołnierzyk i mankiety.

Ryc. 72. Szkatułka rzeźbiona mozajkową robotą.

Ryc. 71. Sukienka dla dzieci od 2—4 lat.

Opis ryciny kolorowanej.

w N-rze 33.

1. Suknia z białej materyi oszyta u dołu riuszą, przód w plisy ułożony. Tylny bryt przepięty jest szarfą z atłasu w bukieta. Stanik à panier, u dołu frendzlą perełkową oszyty. Pelerynka sznełowa z kapturkiem ponsowym. Tren spódnicy podszyty jest falbankami, co jest niezbędnem przy długich sukniach i zapobiega zapadaniu się trenu.

2. Suknia z ciężkiej broszowanej zielonkowego koloru materyi, żółtym atłasem ubierana. Spódnica z trzech falban złożona, podszyta jest plisowaną żółtą falbaneczką. Wierzchnie ubranie w deseń, z przodu sznurowane, na żółtej

Ryc. 73. Deseń na chustkę od nosa.

Ryc. 74. Deseń na chustkę od nosa.

Ryc. 76. Serwetka do wędliny.

Ryc. 75. Uczesanie włosów i kołnierzyk do ryc. 50 i 51.

Ryc. 77. Malowany nożyk do papieru.

atłasowej kamizelce w rodzaju namarszczonej bluzki, u dołu ma naszycie bufiaste z atłasu. Tylny bryt w rodzaju płaszcza, zakończony jest falbanką żółtą i białą. Mufka jest cackiem, misternie z bufek zrobionem, żółtym atłasem i koronką kremową gustownie przybrana. Zawiesza się ją na wstążce koloru sukni.

Ryc. 78. Deseń na serwetkę, ryc. 76.

Doświadczenia gospodarskie.

Wiele osób przy zaprawie podłogi, doznaje niepowodzenia. Otóż podajemy dwa sposoby, używane powszechnie i zaaprobowane jako najlepsze.

Pierwszy sposób podajemy dla tych pań, którym o pośpiech w robocie idzie.

Do pokoju mającego mniej więcej dziesięć łokci kwadratowych, bierze się trzy funty farby, tak

Ryc. 80. Upięcie włosów.

nazwanej *pomarańczowej* i rozpuszcza ją w wodzie, wedle przepisu umieszczonego na farbie. Następnie odsuwa się z ognia i dolewa trzy kwaterki terpentyny; a wymięszawszy, rozciera się pędzlem aż dobrze wsiąknie.

Drugi sposób więcej ambarasowny, lecz też o wiele praktyczniejszy.

Do pokoju dziesięciołokciowego bierze się 20 lutów orleanu, rozpuszcza się w garncu wody, do której dodaje się poprzednio ćwierć funta kleju. Tym płynem pociąga się pokój raz przy razie i pozostawia do następnego dnia.

Ryc. 79. Deseń na serwetę ryc. 76.

Gdy podłoga dobrze już przeschnie przygotowywa się następną zaprawę. Półtory kwarty terpentyny, kwaterkę dobrego spirytusu i pięć ćwierci funta wosku, zlewa się razem do żelaznego garnczka i stawia na gorącej blasze. Nadmienia się tutaj, że przyprawa ta nie potrzebuje i nie powinna się gotować, lecz tylko mocno rozgrzać, na co zupełnie dostateczne znajduje ciepło, na samym brzegu angielskiej kuchni. Po rozpuszczeniu wosku, rozciera się flanelą, lub barchanem przygotowany płyn, a po zupełnem wyschnięciu, froteruje się jak zwykle.

Zaprawa taka trwać może rok, a ma jeszcze ten przymiot, że ani woda ani żaden inny rozlany na podłogę płyn, nie pozostawia plamy.

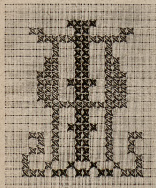

Ryc. 81. Upięcie włosów.

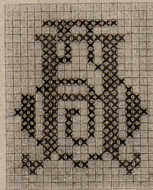

Ryc. 82. Ubranie wizytowe, plecy, do ryc. 52, fig. 15 i 26.

Ryc. 83. Balowe ubranie, fig. 35 i 38.

Ryc. 84. Cyfry AL.

Ryc. 85. Cyfry AJ.

Do dzisiejszego N-ru dołącza się: dla prenumeratorek Edycyi I, Rycina kolorowana i Tablica kroju; zaś prenumeratorkom Edycyi II, Tablica kroju i Dodatek powieściowy, Lord Brackenbury, 3.

Дозволено Цензурою. Варшава 15 Ноября 1880 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**

NOWE MODY PARYZKIE

TABLICA KROJU Nr. 34.

1880 ROK.

cik dia dziewczynki od 3—4 lat, ryc. 10 i 11.
g. 1. Kamizelka.
2. Przód.
3. Boczek.
4. Kołnierzyk.
5. Patka.
6. Kieszeń.
7. Stojący kołnierzyk.
8. Kołnierz.

zany płaszczyk z rękawami pelerynowemi, ryc. 23.
g. 9. Przód.
10. Krótki boczek.
11. Plecy.
12. Pelerynowe rękawy.
13. Wyłogi.
14. Stojący kołnierzyk.

orma tego paltota jest bardzo prostą, składa się du z krótkich boczków i pleców. Rękawy tworzą ę a zmniejszona forma dostatecznie sposób wyko- wskazuje. Palto zapięte jest do dołu na guziki ryna i wyłogi futrem są obłożone.

Spódnica z trenem do 20 części zmniejszona, do 52 i 82.
Fig. 15. Połowa przodu.
16. Bryt boczny.
17. Drugi bryt boczny.
18. Połowa tylnego brytu.

unika do ryc. 52 i 82 do dwudziestu części zmniej

Fig. 19. Prawa strona przodu.
20. Lewa strona przodu.
21. Bryt tylny.

niczek, ryc. 52 i 82.
Fig. 22. Przód.
23. Bok.
24. Część pleców.
25. Druga część pleców.
26. rękaw.

Eleganckie to ubranie z gładkiej czarnej materyi amitu w deseń składa się z spódnicy z ogonem ki skrzyżowanej z przodu i stanika. Spódnicę zrobić na z glasy dając u dołu falbanki i marszczenia. ginalne wycięcie stanika otacza koronka w kształt tu ułożona.

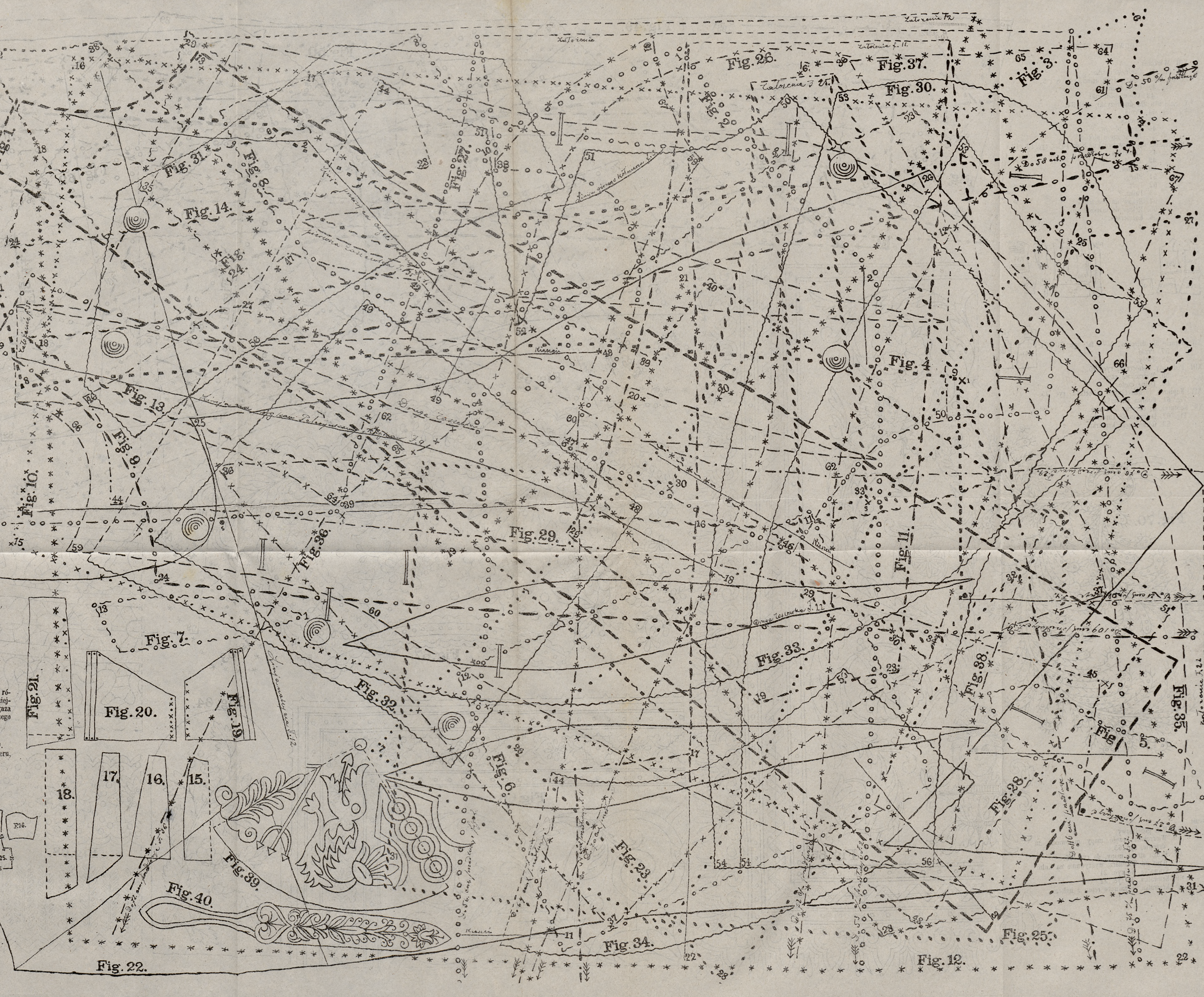
Paltocik dla dziewczynki od 8—10 lat, ryc. 14 i 15.

Fig. 27. Przód.
28. Boczek.
29. Plecy.
30. Rękaw.
Fig. 31. Mankiet.
32. Kieszeń.
33. Peleryna.
34. Kołnierz.

Balowe ubranie, ryc. 83.
Fig. 35. Przód.
36. Boczek.
37. Plecy.
38. Rękaw.

Forma przedstawia wierzchnie ubranie z atłasu ró- go jest to stanik z upięciem „à panier“ którego zmniej- krój zuajduje się na tablicy kroju. Srebrna gaza szana z atłasem składają się na to wytwornego ubraie dla młodej panienki.

Desenie.
Fig. 39. Wzór na denko do kapelusza, ryc. 59.
40. Wzór malowidła na nożyk do papieru, ryc. 77.

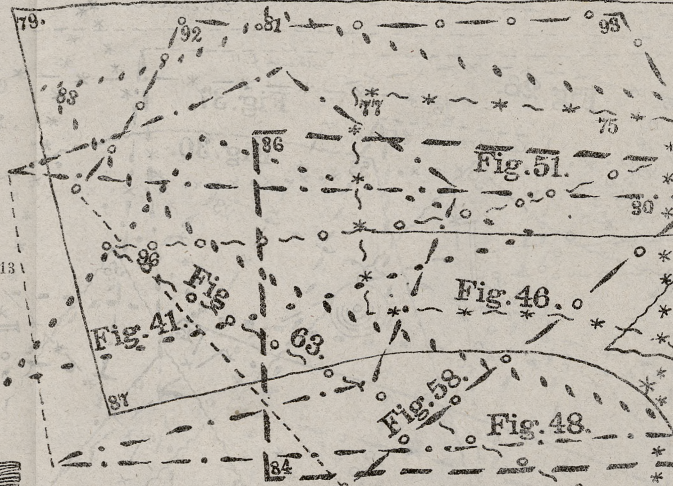
ODWROTNA STRONA.

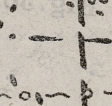
VIII. Woreczek.
Fig. 41. Część woreczka.
IX. Spódniczka dla małych dzieci, ryc. 8 i 9.
Fig. 42. Część stanika.
43. Część spódniczki.
X. Sukienka dla dziewczynki, ryc. 34.
Fig. 44. Przód.
45. Boczek.
46. Część pleców.
47. Druga część pleców.
XI. Sukienka dla dziewczynki od 8 do 10 lat, ryc. 12 i 13.
Fig. 48. Kamizelka.
49. Przód.
50. Boczek.
51. Plecy.
52. Poła.
53. Patka.
54. Rękaw na podszewkę.
55. Rękaw do marszczenia.
56. Kołnierzyk.

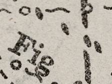

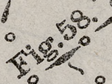

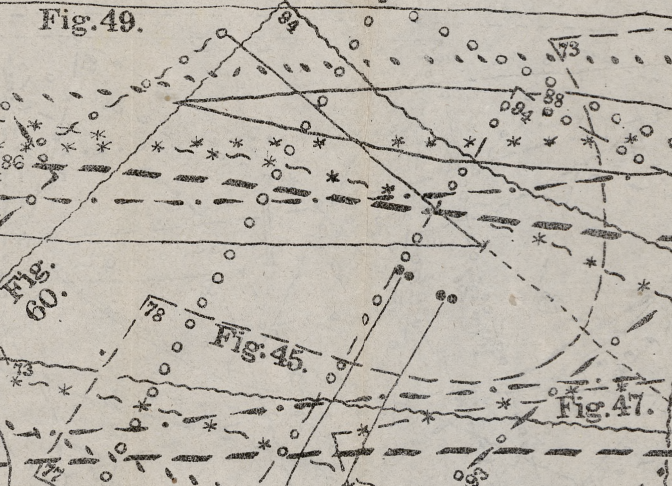
XII. Ubranie dla dzieci od 2—4 lat, ryc. 70 i 71.
57. Przód.
58. Plecy.
XIII. Podwójny kołnierzyk, ryc. 75.
59. Wierzchnia część.
60. Dolna część.
XIV. Kapturek do dziecinnych paltocików, ryc. 75.
Fig. 61. Połowa Kapturka.
XV. Kapturek do okrycia do teatru.
Fig. 62. Dolna część kapturka.
63. Górna część kapturka.

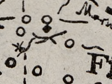

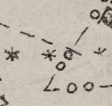

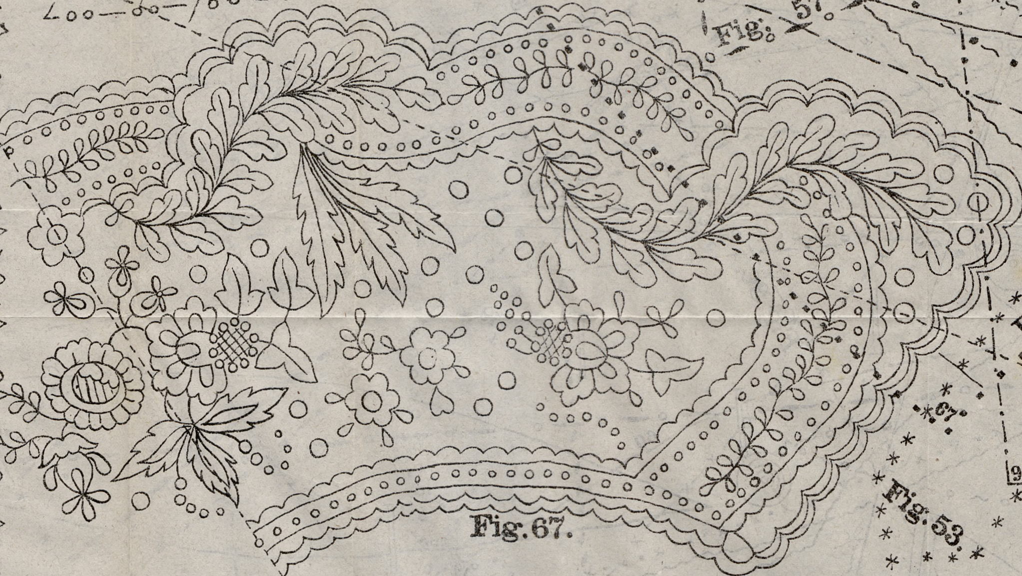

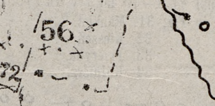

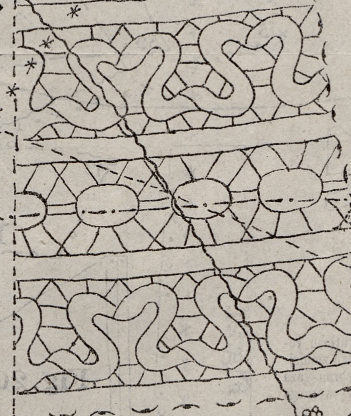

Fig. 65.

Desenie.
Fig. 64. Haft gobelinowy.
65. Wierzchnia część mapy malowanie na drzewie, ryc. 65.
66. Druga strona mapy, do ryc. 66.
67. Wzór na Wachlarz, wyszywanie na tiulu.
68. Krawatka, do ryc. 21.
69. Krawatka, do ryc. 22.
70. Krawatka z czarnego repsu z haftem.